

Kapitola 8. Vše proti nicotě

Předcházející část: Kapitola 7. Ostrost přechodu

KAPITOLA 8

Vše obsažnost versus nicota (Allness vs. Nothingness)

Úvod

Obsah myslí je vyjádřen v lineárních formách, jako jsou koncepty, nápady, obrazy a shodné emoce. Duchovní snahou jsou tyto věci odloženy a tudíž bez energie. V určitém okamžiku může vzniknout obava, že „já“ bude zničeno a proto „už dál nebudu“. Dokonce může nastat strach, že člověk přestane existovat, což je klasický strach z neexistence nebo nicotnosti.

Pochopitelně vzniká myšlenka, že pokud se „já“ skládá jen z programů, které jsou odevzdány, nezmizí „já“ také? Proto je důležité pochopit význam pojmu „Void (nicota)“, zvláště s ohledem na všudypřítomný nedostatek úplného pochopení tohoto pojmu z různých buddhistických textů a jiných spisů, jako například popisovaná cesta negace v *Zen teaching od Huang Po* (úroveň 850). Následně po citovaném učení se Huang Po stále vyvíjel až na úroveň vědomí 960, jak bylo popsáno v *Transcending the Levels of Consciousness*.

Prázdnota (the Void)

Na cestě negace a oddanosti může člověk narazit na fenomén Voidness /Nicota. K tomu dochází přibližně při na úrovni vědomí 850. Void (prázdnota, nicota) je v sobě zdánlivě kompletní a dostatečný, stejně jako působivý svým klidem a mírem, spolu s absencí myšlení nebo jakoukoliv jinou formou linearity. „Rozhodně a bezpochyby“ oddaný věří, že „toto je stav osvícení“, neboť tento stav je stále pokojný, plný míru, opravdu prázdný a není omezen časem ani prostorem.

Void je také bez emocí nebo vnímání, protože je nelineární, a proto postrádá tyto možnosti. Tento stav je také veleben pokročilými studenty, tj. arhatanty, (úroveň 800), kteří mylně věří, že prázdnota je konečný stav osvícenství.

Je zřejmé, že pokud by Nicota (Nothingness) byla konečná Realita, nebude tam nikdo, kdo by o tom mohl referovat pozorovateli. Tudíž jeho hlášení znamená, že samotné vědomí je ještě přítomno povědomím o tomto fenoménu.

Chyba vzniká dvojím způsobem: (1) neporozuměním Buddhovu učení kvůli nedostatečnému vysvětlení termínů a (2) nesprávným určením Lásky jako otroctví a omezení. Toto vyplývá ze záměny omezené emoční lásky (mezi „mnou“ a „tebou“) s Božskou Láskou, která je naopak nelineární a bezpodmínečná kvalita božství bez předmětu nebo objektu.

Božská láska je vše zahrnující pole a jeho kvalita je nezapomenutelná, jak ví každý, kdo někdy měl zážitek blízké smrti. Je skutečně nevýslovná a její

přítomnost je jako tavení v její nádherné totalitě. V životě ve světě není nic, co by se jí přibližovalo. Je hluboce jemná, přesto nekonečně mocná díky své vnitřní nekonečné síle.

Vnitřní kvalitou přítomnosti Lásky je bezčasová věčnost. Dokonce i krátký moment Přítomnosti v pozemském čase se uskutečňuje prostřednictvím Já, které je věčné. To je nezaměnitelný punc. Proto poznat Realitu i na pár krátkých okamžiků znamená znát ji navždy.

Zmatky v Buddhově učení jsou kvůli nesprávné interpretaci pojmu „nic“ (prázdnota linearity), což znamená prázdnotu Nothingness (neexistence). Bez Božské lásky by opravdu byla nicota a paradoxně by neexistence pak byla hypotetická možná „realita“. „Nothingness“ (nicota) má svou vlastní úroveň, která je ještě neúplná, protože postrádá nekonečnou Lásku, která je charakteristickým znakem a hlavní kvalitou Božství. Její omezení ukazuje také kalibrovatelná úroveň 850.

V tomto životě se mi stav prázdnoty Void vrátil ve věku tří let, kdy, mimo stav Nicoty (Nothingness), jsem měl náhlé vědomí existence, která se objevila spontáně z prázdnoty (Nothingness). Najednou tu byla šokující prezentace návratu prožitku existence a objevila se polarita duality Nejvyšší Pravdy jako Nothingness versus Allness. O mnoho let později jsem se věnoval cestě negace, protože jsem měl neustálou touhu dosáhnout podstaty Nejvyšší Pravdy, což opět vedlo k Prázdnotě (Void). Tentokrát však již došlo k zážitku Přítomnosti (Presence), s její hlubokou kvalitou nadčasové Lásky a při opětovném vstupu do prázdnoty byla cesta negace odmítnuta. V důsledku toho byl zdroj předchozí chyby objeven a tak byla chyba napravena poznáním, že láska je vrozená kvalita Božství. To je ve skutečnosti primární kvalita Přítomnosti (Presence).

Základní chyba je způsobena záměnou osobní emocionální lásky s Božskou Láskou a negací lásky jako připoutanosti, emocionality a výlučnosti, které jsou spojené se závislostí a touhou. Proto láska není opravdu problém, ale je to její emoční prožitek jako mezilidská touha a připoutanost, což je otroctví, kterého se člověk má vzdát.

Zatímco výše uvedené může vypadat jako předčasné nebo dokonce i irelevantní, v nějaké době v budoucnu to může nastat. Tempo duchovní evoluce není řízeno konvencí. Hlavní bariéry mohou náhle zmizet, protože jejich základy byly vymýceny a překročeny.

Dalším důvodem, proč o tom vědět, je snížit všudypřítomný strach z neznámého, který mají buď vědomě, nebo nevědomě duchovně hledající. Uklidnění může přinést kalibrace úrovní pravdy různých učitelů a učení. Pastí prázdnoty je omyl, který může být překročen pomocí informací. Já zná Nejvyšší Realitu na základě své identity. Já tím rozpozná Přítomnost.

Allness (vše) Božství

Existuje nejistota ohledně údajné povahy Boží skutečnosti, ať už se nazývá jakkoli. Lidé mají často pochybnosti o platnosti osobních duchovních zkušeností. Je proto prospěšné přezkoumat vrozené kvality Božství, které jsou stejné a

potvrzované v průběhu času pomocí kalibrace vědomí.

1. Božství je nelineární, nestranné, neodsuzující a nikoho selektivně nepreferuje.
2. Božství není rozmarné, odsuzující a nepodléhá omezeným lidským emocím. Božská láska, stejně jako slunce, je bezpodmínečná. Omezení je důsledkem ega.
3. Boží spravedlnost je automatickým důsledkem všemohoucnosti a všudypřítomnosti Božství. Božství neznamená „dělat“, „jednat“ nebo „být příčinou“, ale „je“. Kvalita Božství vyzařuje jako nekonečné pole moci, která vše, co existuje, automaticky dává do souladu podle toho, co a kdo to je a jak jednal. Každá duše / duch tak gravituje na základě svého vnitřního osudu stejně jako korek v moři nebo železné piliny v elektromagnetickém prostředí.
4. Božství je absolutní panství díky jeho vrozené kvalitě nekonečné moci, která je mocnější než síla. Síla moci je nekonečná. Protože jejím zdrojem je Božské Já, není nutné ho hledat.
5. V rámci všemocného všudypřítomného Božství je vše, co existuje, v souladu. Toto sladění je důsledek duchovní volby. Svoboda je vlastnost Božské spravedlnosti.
6. Vševědoucnost a všemocnost Božství, vyjádřené jako nekonečné vědomí, je ověřitelná technikou kalibrace vědomí, která potvrzuje realitu na celé Stupnici vědomí. Všechny myšlenky, akce a rozhodnutí jsou otisknuty v nekonečném poli vědomí, které je mimo čas a prostor. Tím je zaručena spravedlnost.

Strach z Boha

Strach jako koncept a víra v Boha může být překážkou duchovního pokroku, a zrovna tak mylné představy a falešná učení. (Zobrazení Boha některými náboženskými skupinami kalibruje úžasně nízko v úrovni 20, a další velké množství údajných „bohů“ kalibruje hluboko pod hranicí 200).

Každá kalibrovatelná úroveň vědomí má koncepty a přesvědčení o Božství, které se s touto úrovní shodují. Lidé, kteří byli vychováváni pod vlivem tradičních západních nebo blízko-východních náboženství, mají opakovaně strach z antropomorfního, nahněvaného, pomstychtivého, represivního Boha, místo aby k němu cítili úctu a respekt. Pravdu o těchto četných systémech víry můžeme snadno zjistit pomocí technik kalibrace vědomí, jak byly popsány v druhé kapitole knihy *Pravda vs. lež*.

Falešná učení o Bohu, obzvláště ty, které kalibrují velmi nízko, pocházejí z primitivních mýtů nebo z nižších astrálních úrovní, z nichž mnohá běžně mají zdánlivé bohy a proroky z omezených oblastí, které mají mnoho zvláštních a bizarních charakteristik. Je proto moudré respektovat učitele a učení s vysokou úrovní a vyhnout se těm, která jsou pod 200, a jimž se i písma doporučují vyhnout.

Duchovní evoluce a problém se speciálností.

Někdy jsou překračována omezení osobního ega, ale ego je chytré a snaží se přežít tím, že přijme duchovní koncepty, které tak vytvářejí to, co je známé jako „duchovní ego“. To se pak může cítit nadřazené nad ostatními, nebo čistší, nebo že má vyšší úroveň vědomí. Někdy marnivost ega spočívá prostě v tom, že chce být považované za „duchovní“. Další pastí duchovní marnivosti je intelektuální marnivost, kdy člověk předvádí, že nashromáždil velké množství informací a údajů o detailech náboženských a duchovních skupin a jejich vývoji v průběhu času. Poznat něco „o“ duchovní pravdě však není totéž, jako ji „znát“, a ještě méně než pravdou se **stát**.

Další rozmanitost zvláštnosti spočívá v duchovním vývoji, kdy schopnost milovat a vyzařovat toto pole se zvyšuje, což je přitažlivé pro ostatní, kteří se mýlí a považují to za osobní lásku. Takže poblouzněnost může být pokušením a svodem a byla příčinou pádu mnoha neopatrných učitelů, kteří měli vysokou úroveň vědomí na začátku své kariéry, ale později hluboko klesli. Je nutné uznat, že každá úroveň vědomí není lepší než ty, které ji předcházejí, ale jsou to pouze etapy evoluce. Každá úroveň je odlišná od jiné, ale každá úroveň je svým způsobem vynikající.

Bezpečnostní ochrany, které chrání člověka na cestě před pokušením, se skládají z varování, pokory, vděčnosti a, což je důležité, respektu. Člověk začíná být vděčný za pravdu a její plody a respektuje její původ. Integrovaní lidé také respektují možná úskalí a pokušení, se kterými se mohou setkat, proto se toto respektování odráží v bdělosti vůči těmto omezením. Pokora je paradoxně kvalitou respektu. Je také moudré respektovat dokonce i samotné ego za jeho úsilí po velké věky času, neboť bez něj by člověk nepřežil a nehledal by jeho transcendenci. Je chybou pokládat ego za nepřítele, který má být poražen. Je výhodnější ho pouze přijmout jako mazlíčka a zahrnout ho soucitem.

Ať už v minulosti ego udělalo cokoli, bylo to proto, že, jako štěně, to prostě neumělo lépe. Není k ničemu dobré ho odsuzovat jako zlo. Odsoudit ho znamená zaseknout se v polaritě / dualitě dobra a zla, a ne ho vidět jako omezení. Neexistuje z toho žádný osobní zisk. Dokonce i ego, které by „mělo lépe vědět“, vlastně nemůže, jinak by se nedopustilo chyby.

Následující část: [Kapitola 9. Dialogy](#)